

dytować. Otóż motywem przewodnim jego przemówienia była defenzywna postawa Niemiec. Oświadczył on, że Niemcy obecnie zbierają owoce swych poprzednich kampanij błyskawicznych. Polegają one na rozroście produkcji, oraz na kampanii łodzi podwodnych. Freeja nieprzyjaciół na Rzeszę Niem. jest silna, nie tak poważna jednak, jak w roku 1918 - czemu trudno nie przyznać słuszności. Wynik kampanii w Tunisie jest godny pożałowania. W tym przynajmniej oświadczenia Ditmara jest szczere i korzystnie się odcina na tle bzdur, jakie na ten temat rozprowadza propaganda niem. w celu zakrycia oczywistej kl. ski. Nieprzyjaciół - ciągnął dalej generał - zbliżył się do nas, jednak nie znajduje się jeszcze blisko. Teraz najciekawsze oświadczenie : " Czeka nas okres pozornej stagnacji i napięcia ". -

Oceniając tę opinię Ditmara, niewolno jednak zapominać, iż nie powiedział on niczego, co by usprawiedliwiało wnioski i zdania jego Niemcy zamierzają natrwałe pozostać w postawie obronnej, czy też zrezygnować wogóle z ofensywy w Rosji. Przeciwnie, Ditmar zaznaczył, że niespodzianki pozostają nadal możliwe. - Jest rzecz oczywista, że Niemcy przeprowadzili znaczne koncentracje na odcinku Kuraska. Osobiście jestem skłonny przypuszczać, że prędzej, czy później Niemcy zaatakują Rosję, ale zakres tych operacyj będzie bardziej ograniczony, niż poprzednio. - Jeśli chodzi o sytuację na Morzu Śródz., to tutaj jeszcze więcej pozostajemy zdani na domysły. Niemcy stoją przed pytaniem : co uczynić, jeśli sojusznicy zaatakują Włochy ? Przed Niemcami otwierają się dwie drogi : 1/ dopomagać Włochom i walczyć z nimi ramię przy ramieniu, 2/ ograniczyć się do akcji opóźniającej, wycofując się z wolna aż po Brenner. - Każda z tych ewentualności ma z niemi. stanowiska strony korzystne i ujemne. -

Ad 1/ Bronienie Włoch jest równoznaczne z bardzo silnym naciskiem na niemi zasoby ludzkie i materialne. Z drugiej strony jednak Hitler może liczyć na to, że Włosi, broniąc swej własnej ziemi będą